

[Justitsministeren.]

mulighed for en friere arbejdsfordeling inden for byretten, og her kan en friere arbejdsdeling være nødvendig, i hvert fald periodevis.

Der blev i udvalget rejst en række spørgsmål, som man også ved denne lejlighed har bedt mig tage stilling til.

For det første diskuterede man i udvalget spørgsmålet om forhøjelse af vederlaget til nævninger og domsmænd. Jeg vil derom gerne sige, at jeg håber, jeg kan fremsætte et lovforslag i næste folketingsår i forbindelse med en revision af reglerne om udpegnings af nævninger og domsmænd.

I denne forbindelse vil jeg også gerne nævne, som det ærede medlem frk. Helga Pedersen gjorde det, spørgsmålet om vidnegodtgørelsen. Justitsministeriet nedsatte den 9. december i fjor et udvalg, som skulle overveje ændringer af de gældende lovbestemmelser om vidner, og det er tanken, at dette udvalg også skal tage spørgsmålet om vidnegodtgørelsen op. Det er vel derfor rettest nu at afvente afslutningen af dette udvalgs arbejde.

Et tredje spørgsmål, der blev drøftet, var problemet om stævningmændenes vederlag. Herom vil jeg gerne sige, at for nogle år siden nedsatte finansministeriet et udvalg med den opgave at gennemføre en forenkling af gebyrerne i retssager, og dette udvalg skulle også beskæftige sig med reglerne om stævningmandsgebyrerne. Derfor har vi i justitsministeriet stillet spørgsmålet om en ændring af disse gebyrer i bero, indtil udvalgets betænkning foreligger, men jeg har grund til at tro, at udvalget kan afgive betænkning i løbet af dette kalenderår.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen nævnte også spørgsmålet om de følger, indskrænkning i pligten til at benytte retsvidner har for de personer, der har haft andel i indtægterne af retsvidnegebyrerne, og dér må jeg måske, for så vidt angår retsbudene, gøre opmærksom på, at de jo har den særstilling, at vidnegebyrerne ofte er taget i betragtning ved fastsættelsen af deres løn, og denne løn er jo i forvejen meget beskedent. Jeg har derfor ment, det vil være rimeligt, at spørgsmålet om det enkelte retsbuds aflønning tages op til ny overvejelse under indflydelse af den ændring, som loven medfører for hans indtægtsforhold.

Helt anderledes stiller det sig for det kontorpersonale, der har haft andel i vidnegebyrerne, fordi deres virksomhed som vidne ofte ikke har medført nogen øget arbejdsbyrde for dem. Men efter henstilling fra udvalget skal vi i justitsministeriet overveje, om der er nogen mulighed for at give kontorpersonalet en eller anden kompensation for bortfaldne vidneindtægter.

Det ærede medlem fru Edel Saunte nævnte spørgsmålet om fogedforretningerne, og dér vil jeg gerne understrege, at det udvalg, der i sin tid blev nedsat til revision af reglerne om udlæg og udpantning, nu er blevet reorganiseret efter professor Munch-Petersens død, så jeg håber, vi nærmer os en løsning.

Endelig vil jeg nævne, at spørgsmålet om § 744 — det er navnlig problemet om de ambulante mentalundersøgelser — er til behandling i justitsministeriet, og jeg håber til næste folketingsår at kunne fremsætte et forslag.

Jeg vil gerne understrege det, som det ærede medlem hr. Lannung fremhævede, at vi i justitsministeriet systematisk gennemgår retsplejeloven med henblik på at gennemføre ændringer, hvor retsplejeloven må forekomme forældet. Noget kunne naturligvis tale for at nedsætte en kommission om hele spørgsmålet; men vi ved, hvordan det så går, og en stykkevis revision vil derfor være at foretrække.

Til sidst har jeg en bemærkning til det ærede medlem hr. Lannung vedrørende advokater som dommere. Spørgsmålet har endnu ikke været aktuelt. Endnu har ingen meldt sig. Hvis de melder sig, vil det blive overvejet; så har jeg ikke lovet mere, end jeg kan holde.

Jeg takker udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 84 stemmer mod 28.

§ 1, således ændret, og §§ 2 og 3
vedtoges uden afstemning.